

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ім. М.І.ПИРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

**Тези доповідей
навчально-методичної конференції**

12 лютого 2020 року

м. Вінниця, 2020 р.

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І.Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
12 лютого 2020 року

Вінниця – 2020

Застосування основоположних принципів педагогіки прагматизму в сучасних умовах вищої школи

Сьогодні завжди ставить перед представниками соціуму виклики, відповідь на які уможлиблює чи унеможлиблює комфортне існування індивіда в кожному конкретному суспільстві. Особливо гостро потреба відповіді на них завжди стоїть перед фахівцями, особливо педагогічного профілю, оскільки саме педагоги є важливими елементами соціалізації як окремих індивідів (школа) так і цілих професійних груп (вища школа). Глобальні суспільні зміни, що були започатковані в Україні в 1991 році та поглибилися після вибору нашою країною євроцентричного вектору розвитку (2004, 2014 рр.), покликали до життя цілу низку змін у всіх сферах суспільного життя. Не оминули ці зміни і систему освіти. Спостерігаючи за освітніми процесами, ми бачимо утвердження парадигми особистісно орієнтованого навчання і виховання, фундаментальними засадами якої є акцент на суб'єктності постаті учня/студента в педагогічному процесі та врахування насамперед її поточних і майбутніх інтересів в процесі навчання. Актуальні педагогічні процеси, що відбуваються в Україні перегукуються із світовими практиками педагогічного прагматизму, педоцентризму та педології, які були теоретично обґрунтовані науковцями Європи та США на зламі XIX-XX століть і з того завоювали практичну популярність в багатьох країнах світу.

Світова і вітчизняна педагогічна практика ключовою фігурою реформаторських педагогічних процесів цього періоду визначає філософа, соціолога та педагога з США Джона Дьюї, – творця педагогіки прагматизму. Його ідеї викликали широкий резонанс і лягли в основу інтерпретацій таких вчених як Вільгельм Август Лай, Георг Кершенштейнер, Ернст Мейман, Жан Піаже, Адольф Фер'єр, Пауль Наторп, Марія Монтессорі тощо.

Немає нічого дивного, що педагогіка прагматизму (від грецького *πράγμα* – річ, дія, діло, факт, користь) зародилася саме в США, адже прагматичність є невід'ємною рисою пересічного американця, що відкидає абстрактні теоретичні побудови і схильний до максимального практицизму у реалізації прагнення до особистого успіху, як головної мети будь-якого людського життя.

Подібні настрої, як ми можемо спостерігати, є визначальними (якщо не домінуючими) для українського суспільства. Саме тому, основні ідеї і постулати педагогіки прагматизму (дії) набувають значної популярності, як серед фахівців, так і на рівні побутових уявлень представників українського соціуму щодо корисності їх застосування на практиці в педагогічному процесі.

Педагогіка прагматизму основним критерієм освіти визначає користь для індивіда, акцентуючи увагу на почутті його внутрішнього задоволення від процесу. Якщо індивід, що навчається, бачить перспективу майбутнього застосування знань і навичок, можливість досягнення власної мети саме за їх допомогою, то включення такої особи в навчальний процес буде максимально повним і ефективним, що підтверджується в тому числі й сучасною педагогічною практикою, як у закладах вищої освіти взагалі, так і у нашому університеті зокрема. Індивід, що навчається не втомлюється (або, як мінімум,

значно менше втомлюється) від того виду роботи, що відповідає основним функціональним потребам його життя.

Навчально-виховний процес, у першу чергу, повинен бути спрямованим на розвиток здібностей кожного окремого індивіда та задоволення саме його навчальних потреб. Застосування даного принципу в сучасній вищій школі можемо визначити як одну з пріоритетних задач, що стоїть перед структурними підрозділами вищої школи та педагогами. При цьому потрібно враховувати засадничі складові природного росту й зростання індивіда: дослідницького, соціального, експресивного. Причому кожна із цих складових є важливою як окремо, так і як частина цілісного педагогічного процесу. Потреба індивіда в пристосуванні до суспільних умов, в пізнанні й розумінні речей, у самовиявленні і самовдосконаленні повинні враховуватись педагогами на всіх стадіях підготовки майбутніх фахівців, що в майбутньому забезпечуватимуть потреби нашого суспільства.

Будь-яка особистість негативно ставиться до нагляду і системи покарань, адже підсвідомо розглядає це, як зазіхання на власну гідність. Особливо, коли це відбувається публічно. Сучасна система електронних журналів, що запроваджена у нашому ВУЗі, дає можливість педагогу індивідуалізувати, персоніфікувати процес оцінювання студента, мінімізувати негативний вплив публічного оцінювання. Кожен студент може особисто ознайомитись з власною оцінкою, не маючи при цьому можливості дізнатись оцінку іншого. Що дає можливість боязким, несміливим та сором'язливим студентам убезпечити власну гідність і працювати над виправленням власної успішності без зайвого тиску.

Підсумовуючи можна відмітити надзвичайну актуальність застосування принципів педагогіки прагматизму в сучасних українських реаліях розвитку освіти. Адже вища школа повинна виконувати низку завдань, серед яких чи не найважливішими є підготовка справжніх фахівців своєї справи, соціальне виховання лояльних до своєї держави індивідів, які повністю сприймають соціо-культурні установки конкретного суспільства. Досягнення усіх цих завдань практично неможливе, без врахування практичних потреб кожного окремо взятого індивіда. Саме тому, сучасна українська школа (в тому числі й вища) повинна, як мінімум, взяти до уваги принципи педагогіки прагматизму і спробувати ефективно і творчо запроваджувати їх в педагогічний процес, для досягнення суспільного процвітання в цілому, і процвітання кожного окремого індивіда в цьому суспільстві зокрема.

Бондар С.А., Гармаш Л.Л., Анфілова М.Р., Дмитренко С.В, Наліжитий А.А.,
Кізіна І.Є., Пічкур О.М., Мельник Т.В., Мельник В.В., Тихолаз М.М.

Деякі аспекти організації надання дерматовенерологічної допомоги у сучасних умовах

ВООЗ ставить перед державами світу задачу забезпечення практичного впровадження «Основ політики здоров'я 2020» залежно від конкретних умов та ситуацій у кожній країні, а саме зменшити нерівність у ставленні до здоров'я, зміцнити охорону громадського здоров'я і забезпечити наявність